

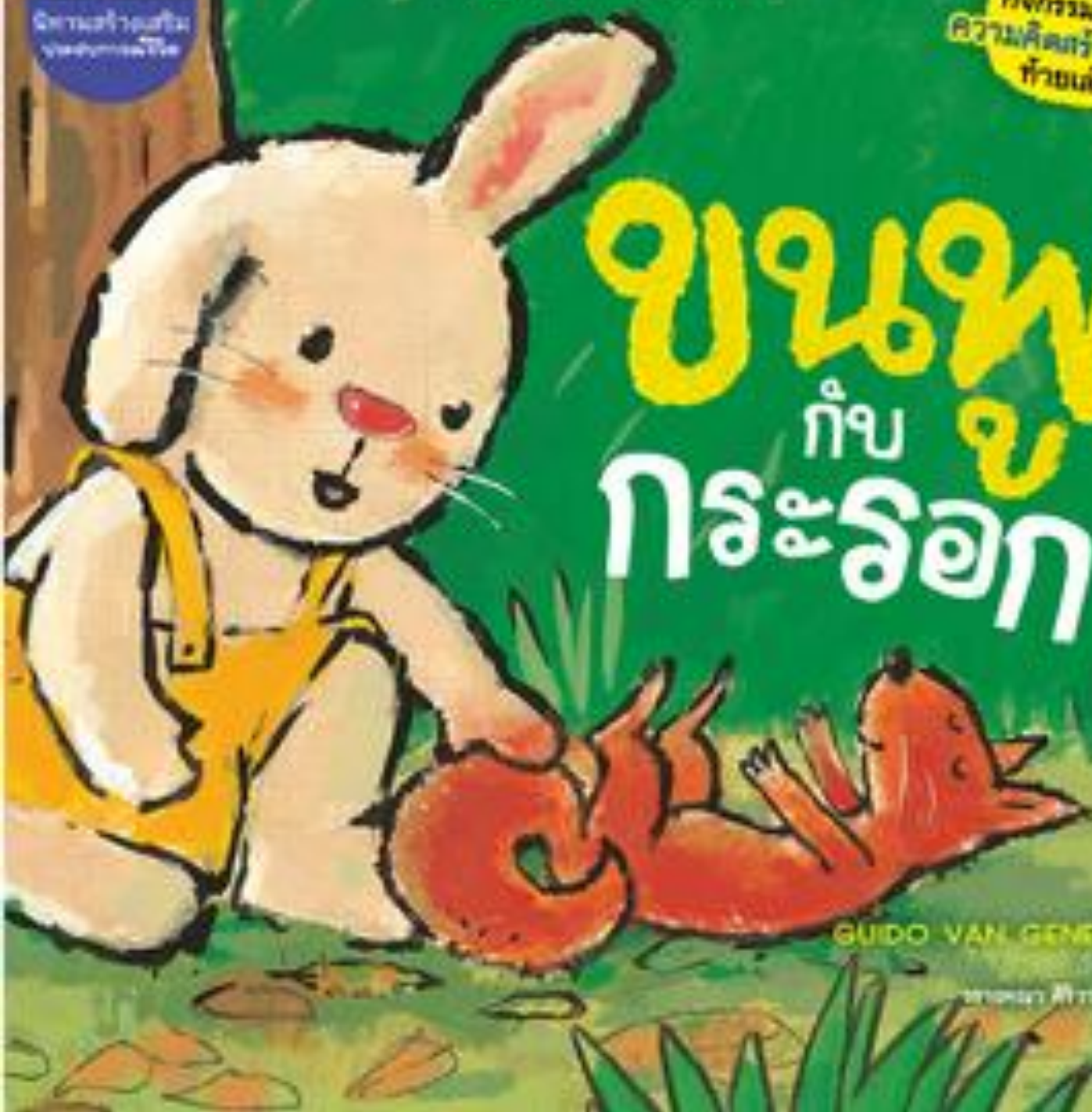
สอนให้เด็กรู้จักรับมือกับความสูญเสีย
ชุด นิทานชวนหนูเป็นเด็กดี

พร้อม
กิจกรรมเสริม
ความคิดสร้างสรรค์
ท้ายเล่ม

ขนฟ

กับ

กระรอก

GUIDO VAN GENEGHTEN

แปลโดย: อรุณรัตน์
อภิลักขิต จิตมณี

นิทานเรื่อง "ชนพูกับกระรอก"

ในป่าฤดูใบไม้ร่วง กระรอกน้อยตุ่นลูกไอ้กั้วกินตอนฤดูหนาว เม่นมองหาที่จำศีล หมูนก ร้องเพลงอย่างเบิกบานอยู่ตามพุ่มไม้ กลิ่นหอมของแมกไม้จรรจกระจายไปทั่วป่า ขนฟูรักฤดูใบไม้ ร่วงเสียจริง ขนฟูกำลังมองหาลูกเกาลัดของโปรดที่มักซ่อนอยู่ใต้กองใบไม้ร่วง ขนฟูใช้กิ่งไม้แฉะลูก เกาลัดออกจากเปลือกที่มีหนามแหลมแล้วเก็บเนื้อเกาลัดใส่กระเป๋าเขากินไปลูกหนึ่งและเก็บที่ เหลือเอาไว้กินทีหลัง แต่แล้วเขาก็พบอะไรบางอย่างใต้พุ่มไม้ กระรอกตัวหนึ่งนอนหลับตาอยู่บน พื้น ขนฟูลูบหางเป็นพวงและท้องนุ่มๆของมัน คอยระวังไม่ให้มันตื่น แต่ตัวกระรอกเย็นเจี๊ยบขนฟู จึงรีบเอาใบไม้มาห่มให้ จากนั้นขนฟูก็ไปตามปูฝ้ายเพื่อนสนิทมา แล้วทั้งสองก็วิ่งกลับมาหา กระรอกด้วยกัน มันกำลังหลับอยู่ อย่าเสียงดัง ขนฟูกระซิบ “มันอาจจะป่วยก็ได้ล่ะ” ปูฝ้ายบอก “หรือไม่ก็ตกต้นไม้แล้วขาหัก ถ้าอย่างนั้นเราก็ต้องดูแลมัน” ขนฟูพูด “มาเร็ว” เขาอุ้มกระรอก อย่างนุ่มนวลตลอดทางกลับบ้านช่วยกันคิดจะรักษากระรอกอย่างไรดี “แม่ครับพวกเราพบ กระรอกตัวนี้ในป่าครับ” ขนฟูบอก ปูฝ้ายคิดว่ามันป่วยหรือไม่ก็ขาหักเราจะรักษามันได้อย่างไร ครับ” แม่มองกระรอกในมือขนฟู “รักษาไม่ได้หรอกลูก” แม่ตอบ “มันตายแล้ว” ตายหรือครับขนฟู ถามด้วยความตกใจ และร้องไห้เสียใจส่งสารเจ้ากระรอกน้อย